

DINGSDAG, den

5^{den} SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 Augustus 1843.

De vertaalde inhoud der onderstaande missive van den Gouverneur van *Guadeloupe*, in dank voor den verleenden bijstand van *Suriname's* Ingezetenen, wordt, namens den Gouverneur Generaal, ter kennis gebracht van degenen die daartoe hebben bijgedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Aan Zijne Excellentie den Gouverneur
Generaal der Nederlandsche West-
Indische Bezittingen.

BASSR-TERRE, 11 Julij 1843.

MIJNHEER DE GOUVERNEUR!

Als leening van al de rampen waarmede *Guadeloupe* op den 8sten Februarij II., is overstelpt geworden, heeft de Voorzichtigheid haar toegedacht de deelneming van al hare naburen, zoo wel Fransche als vreemde, en onder deze laatste bekleeden onze goede vrienden, de Hollanders van *Suriname*, eene eervolle plaats. Dit wist ik, want sedert eenen geruimen tijd heb ik de goede gevoelens der Nederlandsche voor de Fransche Kolonisten, op hoogen prijs weten te stellen.

De Amerik. Brik *Derigo*, Kap. TUCKER, late *Point à Pitre* aangekomen met hare lading Hout- en IJzerwaren. In dezen bijstand, die ten doel heeft om in onze dringende behoeften te voorzien, is het ons aangenaam te herkennen de vooruitziende goedheid welke ten leiddraad heeft gestrekt aan de Commissie, belast geweest met de inzameling der bijdragen van Uwe brave Landgenooten. — Wil dan ook Mijnheer de Gouverneur! de tulk zijn van onze erkentelijkheid jegens de achteerwaardige mannen, die met Uwe Excellentie deel hebben genomen aan deze menschenlievende daad, en wil tevens, over de bevestiging van onzen dank, de verzekering aannemen van mijne hooge onderschrijving.

De Luitenant Admiraal Gouverneur,
G O U R B E I J R E.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 Augustus 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, dd. 14 dezer maand, No. 1017, is bepaald, dat de Heer Mr. C. A. MARCHANT, met 1sten September aanstaande, dezelfde functien als Lid van het Gerechtshof weder zal aanvaarden, en is ten gevolge van dien aan den Heer F. G. PICHOT L'ESPINASSE verleend *excoel* quita als provisioneel Lid van het Gerechtshof alsmede als Lid van de Commissie uit het Gerechtshof tot de Kleine Zaken, terwijl dezelve is benoemd tot Plaatsvervangend Lid van het Gerechtshof; wijders is tot Lid der Commissie uit het Gerechtshof tot de Kleine Zaken, in plaats van den Heer F. G. PICHOT L'ESPINASSE, voor het nog overige gedeelte van dit loopende jaar benoemd: het tijdelijke Lid Mr. D. HOOLA VAN NOOTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 September 1843.

Namens den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BRÖÖD van acht Centen, zal moeten wegen 7 Oncen en 1 Lood.

En dat van vier Centen, 3 Oncen en 1½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 September 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 1sten dezer, No. 1091, is in plaats van C. D. BETTING, die uithoofde van dezelfs aanstaande vertrek uit deze Kolonie, als zoodanig is ontheven, benoemd tot *Assessor* in de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toezicht*, het plaatsvervangend Lid J. C. HARTMAN, en tot plaatsvervangend Lid in dezelfde Commissie, de Apotheker N. M. BENDER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Plaatselijke Pollicie.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* ter kennis van de Ingezetenen brengende, dat hij, even als vorige jaren, de medewerking der Wijkmeesters, gedurende het drooge seizoen, heeft ingeroepen, om, door doelmatige Wijkpatrouilles, in iedere Wijk, in overeenstemming met de bevestigde magt, TEGEN ONVOORZIGTIGHEIT EN ACHEELOOSHEID, enz. in het behandelen van VUUR en LICHT te helpen waken, rekent niet minder op de welwillende medewerking van ieder hoofd des huishoudens, om ook door een verduidelijk toezigt, ieder op zijn Erf, alle gevaar ten demen te helpen voorkomen.

De Procureur Generaal voornoemd,
P. DE KANTER.

Paramaribo, den 2 September 1843.

Ruilenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIS, 11 Julij.

De Koning, de Koningin, Mevr. de hertogin van Orleans, de prinsen en de prinsessen zullen den 12^{den} dezer zich naar Dreux begeven, alwaar zij ten 5 ure namiddag zullen aankomen. Den volgenden dag, den 13^{den} dezer, zal, ten 10 ure des morgens, de inauguratie der, zoo men weet, in de grafzweven der kapel te Dreux geplaatste koninklijke familie grafstede geschieden, en daarna een lijkdienst voor den Hertog van Orleans gevierd worden. Deze plechtigheid zal door Magnr. den aartsbisschop van Chartres worden geleid, bijgestaan door de EE. HH. de bisschoppen van Evreux, van Marokko en van het koninklijke kapittel van St. Denis.

Magnr. de aartsbisschop van Parijs, bijgestaan door zes prelaten, door eene deputatie van het koninklijke kapittel van St. Denis en door een talrijk korps geestelijken, heeft heden morgen ten 10 ure de kapel ingewijd, die op het erf van het huis Cordier is opgericht, alwaar, morgen een jaar, de Kroonprins zijne laatste zucht heeft gestaakt. De Koning, de Koningin, de prinsen en prinsessen hebben deze ceremonie bijgewoond, gelijk ook Mevr. de hertogin van Orleans, die zich des avonds te voren reeds derwaarts had vervoegd. De toevloed van aanschouwers was aanzienlijk. Niemand van het publiek heeft, wegens de enge plaatsruimte, binnen de kapel kunnen komen. Zij is aan St. Ferdinand gewijd. De koningin zelve heeft het bouwplan er van ontworpen. De muurvakken regts en links van het kruis, prijken, het eerste met eene kapel, aan St. Ferdinand gewijd, het andere met een standbeeld, den Prins vertoonende, gekleed in zijne generaal uniform, en in de stelling, waarin hij zich in zijn stervens uur bevond. Boven het hoofd van den Hertog van Orleans is een knielend biddende engel geplaatst; deze laatste is een der marmereen beeldkunst gewrochten, welko door prinses Marie zijn gebeiteld.

— Schier dagelijks komen aan het hôtel der straat Courcelles, door de ex regentes Maria Christina bewoond, koeriers aan, met officiële berichten wegens de krijgsbewegingen van Narva en Concha.

Dezer dagen is, zegt men, door Maria Christine andermaal eene zeer aanzienlijke geldsom aan hare aanhangers in Spanje afgezonden.

Espartero ziet zich thans aan alle zijden ingesloten en het pronunciamiento van Badajoz snijdt hem den overtocht naar Portugal af, alwaar hij rekende zijn gouvernement te zullen vestigen. Indien Madrid door het voorbeeld werd medegesleept, zou Espartero zich onmiddellijk op discretie moeten overgeven. Men verspreidt het gerucht, dat hij zich te Albaceta ziek bevindt, ten gevolge eener ongesteldheid in de blaas; maar waarschijnlijker is het, dat zijne werkloosheid alleen aan zijne gewoon tak, ziek is toe te schrijven.

Men herinnert zich, dat door deze taktiek het hem in der tijd gelukt is, de Baskische en Navarresche insurrectien tegen het bewind van Maria Christina te dempen; maar hetgeen hem toen gebaat heeft zou hem thans zeer wel kunnen schaden. Eene enkele groote overwinning zou alleen hem kunnen redden en zijne werkloosheid is oorzaak, dat allengs al zijne aanhangers hem verlaten.

— Dezer dagen is een werk in het licht verschenen, eene verhandeling over de huwelijks-alliantien in Spanje, die in dit oogenblik opder de te Parijs aanwezige Spanjaarden eene groote sensatie maakt. Dit werk, zegt men, is, onder medewerking van een zeer hoog personaalje, geschreven door de Heeren de Toreno en Martinez de la Rosa. Het pleit, natuurlijk, ter gunste eener echtverbinding tusschen Isabella II en eenen Franschen Prins.

— Heden zijn ons brieven uit Madrid van 2 en uit Saragossa van 6 dezer toegekomen. De hoofdstad was in staat van volmaakte rust. Men was er zeer gespannen op omig

beslissend berigt uit het hoofdkwartier van den regent.

Niets kan de getrouwheid der nationale garde van Saragossa evenaren. die, ter redding des lands, op den steun der nationale garden van Madrid en Cadix blijft vertrouwen.

De generaal Seoane had den 4 ten Lerida verlaten, om zich naar Saragossa te begeben. Wellicht heeft men daarin het voor spel tot eene of andere gewichtige operatie te zien: te Saragossa zeide men, dat er een aanslag gesmeed was, om Zurbano en Seoane te vergiftigen. De Piemontees, die deze misdaad had moeten plegen, is geëxecuteerd geworden.

De opstandsbeweging zet zich in Katalonie voort. De minister van oorlog heeft aan de opperste junta van Barcelona geschreven, dat het dringend gevorderd werd, de militaire voorbereidingen te bespoedigen, ten einde tegen iedere gebeurtenis gereed te zijn.

Espartero's troepen zijn reeds door desertie gedund; hij zelf bevindt zich steeds te Albaceta, alwaar hij van Halen afwacht. Het portret van Espartero is te Sevilla aan de wanden gescheurd. De opperste junta heeft de door Mendizabal afgeschafte regten van Peertas hersteld.

Men berigt, dat de gouverneur van het Fort Montjuich verklaard heeft, deze sterkte over te geven aan de opperste junta van Barcelona noch aan den generaal Seoane, te zullen overgeven, maar dat hij haar voor de regering van Spanje bewaarde en haar aan den eerste wiens naam zoude in handen geven. Aldus zat, onder zijn bevel, het fort geen middel tot vernieling worden.

Van Halen, heeft, ten gevolge der desertie zijner troepen, het beleg voor Grenada opgebroken; hij is op Jaen teruggetrokken, en zal zich van daar naar Albaceta begeven, om zich met den regent te vereenigen.

— De Heer v. Demidoff heeft aan de Petersburgse akademie een verslag ingezonden betrekkelijk de uitgraving van goudzand in het Russische rijk. Alleen de goudzand bedrugen in Siberië hadden in het jaar 1842 eene waarde van acht millioen guldens opgeleverd. Merkwaardig was het vinden van eenen goudklomp, zoo als misschien nog nimmer is aangetroffen, dezelve had eene waarde van tusschen de zestig en zeventig duizend guldens.

— Onder het opschrift: *Een wenk voor Dames*, berigt een dagblad van New-York het volgende: Telkens, wanneer een schip in de haven van Jowa komt, en jonge meisjes en vrouwen aan boord heeft, verzamelt zich de geheele ongehuwde mannen-wereld van Jowa aan de landingsplaats, en roept: »hebt gij ook een man noodig? lieve Miss? hebt gij ook een man noodig?»

— Dezer dagen heeft de Hr. Blanqui in de akademie van wetenschappen alhier eene verhandeling gehouden over de voordeelen, die uit de nieuwe tractaten van Groot Brittanije met China zullen voortspruiten. In dit opzigt deelen wij van den inhoud dezer verhandeling hier het een en ander mede. De Heer Blanqui zegt onder anderen: Alhoewel de Chinezen het oudste volk zijn en het Hemelsche Rijk dat land is, hetwelk gedurende de langste reeks van eeuwen bestaat, is toch dat gedeelte van Azie voor ons bijna geheel onbekend gebleven, en door de afzondering van de overige wereld, waarin de Chinezen altijd hebben verkeerd en zich bewegen, is onze kennis van hunne nijverheid, kunsten, zeden en staatsinrigting zoo gebrekkig, dat zij meer het voorkomen van sprookjes dan van ware geschiedenis heeft. Dit is echter zeer natuurlijk, omdat het Chinese rijk altijd voor de Europeanen is gesloten geweest, in weerwil van de door Frankrijk, Rusland en Groot-Brittannie op verschillende tijdstippen aangewende pogingen om dat land voor de overige beschaaftte wereld te zien openen. Somwijlen hebben gezantschappen, met geschenken naar China geëxpedieerd, onder hunne

bevelen het eigenlijke doel hunner zending verhorzen, en zijn op deze wijze tot in de hoofdstad en zelfs tot aan den troon des Keizers doorgedrongen; maar zij zijn steeds onder zoodanig opzigt gehouden, dat zij zich in den letterlijken zin in volslagen isolering bevonden. Terwijl het hof van Nanking hen met de meeste welwillendheid behandelde, wist het hen te doen gevoelen, dat het hen slechts ontving als reizigers, die van den weg waren afgedwaald. De haven van Canton was alleen voor de vreemdelingen open en de factorijen waren zelfs door dikke muren van het overige der stad afgescheiden. Eene naauw verbonden compagnie bezat het uitsluitende voorrecht om met de barbaren handel te drijven. Tusschen de hoofden dezer compagnie en de agenten der Oostindische compagnie werden gedurende geruimen tijd alleen al de zaken gedreven. De handelsbelemmeringen waren sedert de laatste vijftig jaren zeer groot en zoowel deze heeft de Heer Blanqui in zijne voordragt afgeschetst als de onderhandelingen, die een einde hebben gemaakt aan den oorlog, welke door den opiumhandel was ontstaan. Vervolgens ging hij over tot het onderzoek van de gevolgen, die te verwachten zijn van de tegenwoordig door de Engelschen geïroclameerde handelsvrijheid en waarvan de ondergang van Macao en de daardoor veroorzaakte verandering in de tot dus verre bestaan hebbende betrekkingen het onmiddellijk gevolg zijn geweest. De tot nu toe te land vervoerde goederen worden thans over zee verzonden; zij komen te Ou-Tcheon aan. Deze haven wordt thans de stapelplaats voor den geheele Chineschen koophandel. Krachtens art. 2 van het traktaat wordt een formeel tarief voor den doorvoer vastgesteld en ook zullen nog vier havens voor den vreemden handel worden geopend. Het is te verwachten, dat deze bepalingen voor alle naties zonder onderscheid zullen geldende wezen; zal het echter bij deze geheel nieuwe en aanlokkende gesteldheid niet te vreezen zijn, dat men dezelve te bezeerig, te onbedacht en te gewaagd zal benuttigen en zoo daande vele ongelukkige speculatiën veroorzaken zal? China is voor ons een nog onbekend land, China kan in zijne eigene behoeften voorzien: de voortbrengselen van deszelfs grond zijn rijk en menigvuldig; het kan van ons slechts eenige katoenen goederen, lakensche stoffen en wijn gebruiken en ons in ruil daarvoor niets dan thee en zijden stoffen geven. Chinas smaak is geheel vreemd aan onze fabriek-voortbrengselen; aan de zeden van dat land passen onze modeartikelen niet, en bij de onbeweeglijkheid in de cultuur, die het karakter der Chinezen uitmaakt, zal het zeer lang duren eer eene zedelijke verandering bij dat volk wortelschiet. Niet dan na lang verloop van tijd en door onvermoeid pogen kan Europa voordeel trekken van den tegenwoordigen staat van zaken. Alles blijft hierbij afhankelijk van het gouvernement des hemelschen rijks en van den goeden wil, waarmede hetzelfde de tractaten ten uitvoer legt. De Chinezen handelen eeniglijk zoo als hun gouvernement zulks wil, want zij zijn automaten en niets anders. In de jongste oorlogen zijn verscheiden duizend menschen op bevel gestorven, ten einde zij niet in handen der Britten zouden vallen. Zij hebben zich van het leven beroofd, louter in eenen geest van gehoorzaamheid, gelijk in den aanvang der tegenwoordige eeuw de Russen onder Suwarow uit dweepzucht en in oudere tijden de Spartanen uit dapperheid deden. Voor het oogenblik kan de wetenschap meer voordeel van China trekken dan de koophandel. De geheimen der tot bewonderenswaardige volkomenheid geraakte kunsten zijn misschien de eenige voordeelen, welke wij voor alsnog van de Chinezen zullen kunnen behalen. Wij gelooven dat deze waarschuwingen van den Hr. Blanqui wel verdienen in aanmerking te worden genomen.

ADVERTENTIËN.

(21685) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 8sten September 1843, des voormiddags om half negen ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het **HUIS** en **ERF**, gelegen aan de **Wageweg Straat**. La. B. No. 170 N. W. en La. D. No. 119 O. W.; aankomende **JANSIE BETJE ANTHONETTA SAMSON**, als Erfgename van wijlen J. H. SAMSON.

Paramaribo, den 4 September 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

Exploiteur.

(24702) De ondergeteekenden Gemagtigden tot redding en vereffening der **Nalatenschap** in deze Volkplanting, van wijlen den Heer **JACOBUS DE BROUWER**, in leven *Chirurgijn Majoor* en alhier overleden den 15den October 1842; noodigen bij deze uit alle die vorderingen hebben ten laste die **Nalatenschap**, om, dezelve deugdelijk bevonden zijnde, tegen overlegging van twee gelijkkluidende Kwijtbrieven, waarvan één behoorlijk gezegd, voldoening te komen ontvangen ten huize van den eerst ondergeteekenden op den 8sten September aanstaande, des voormiddags van 10 tot 12 ure; — terwijl degenen welke aan wijlen denzelfden Heer **JACOBUS DE BROUWER** Gelden verschuldigd zijn, beleefdlijk worden verzocht om de daarom spoedig te doene aanvragen, tegen behoorlijke kwijting, met betaling te willen vereeren.

Paramaribo, den 1 September 1843.

J. v. D. MONDE qq.

G. VAN POLEN HULLEMAN qq.

(24703) De ondergeteekenden vernemen hebbende, dat er alhier veel **WIJN** als van hun afkomstig verkocht wordt, geven hierdoor aan hunne geachte begunstigers kennis, dat zij sedert twee jaren aan geen Koopman, Winkelier, of nog bestaande Collegiehouder, meerder dan een enkel vat **MONTFERRAND WIJN** en dat wel tegen f 120 per vat verkocht hebben.

Paramaribo, den 30 Augustus 1843.

DE JONGE & Co.

P. S. Er zijn nog eenige vaten van voormelde **WIJN** bij hun verkrijgbaar, welke zoo wel als de flesschen in het vervolg van hun **Caschet** zullen voorzien zijn.

Vendu:

(24750) **HEDEN-MIDDAG** om 4 uren, ten Sterfhuize van wijlen den WelEdel Heer **T. B. PARRY**.

En over zes Weken, den dag en datum nader te bepalen, de **ERVEN** en daarop staande **GEBOUWEN**, gelegen aan de **Knuffels Gracht**, O. W. La. A. No. 226 en N. W. La. B. No. 141 en O. W. La. A. No. 227 en N. W. La. B. No. 145.

Den 13 Julij zijn te Amsterdam in veiling verkocht 70 vaten Surinaamsche Suiker van f 24 tot f 25.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, het Schip van Speyk, Kapl. D. Visser, van Amsterdam, hebbende 41 dagen reis.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 14den Julij jl., het Schip Onderneming, Kapl. J. C. Atkes, van hier.